

Goldstone bíró esete a „nem létez? lobbival”

2011 július 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Igencsak hosszúnak és göröngyösnek ígérkezik a „b?nbánat útja”, ahogyan a cionisták nevezik, Richard Goldstone dél-afrikai bíró számára, akinek 2009-ben volt mersze megszegni a törzsi omertát azzal, hogy az ENSZ-nek szánt vizsgálati jelentésében háborús, s?t {...}

{...} emberiségellenes b?ntettel vádolta meg a szentföldi haramiaállamot a Gázai bantusztán elleni legutóbbi agressziója során meggyilkolt 1400 (els?pr? többségükben civil) palesztin áldozat miatt.

Április 1-jén azután a Washington Postban közzétett – de úgy t?nik, nem áprilisi tréfának szánt – cikkében töredelmes önkritikát gyakorolt, és jórészt mentesítette Izraelt a vádak alól. Ez azonban csak a kezdete a rá váró hosszú megaláztatási folyamatnak. El?sz?r is „vallomást kell tennie” a különböz? nemzetközi szervezetek, különösen az ENSZ el?tt, amint azt Ehud Barak hadügyminiszter követeli.

Benjamin Netanjahu miniszterelnök szerint mindenáron annulálni kell a jelentését (ahogyan a cionizmust a faji megkülönböztetés egyik formájának nyilvánító 1975-ös ENSZ-határozatot is érvénytelenítették 1991-ben, persze az amerikai „keresztapa” nyomására), míg Móse Jalon, a stratégiai ügyek minisztere úgy véli, hogy magának Goldstone-nak kellene levelet írnia az ENSZ f?titkárának, tisztára mosva Izraelt a jelentésében megfogalmazott összes vád alól.

A maga részér?l Simon Peresz izraeli elnök elvárja, hogy a bíró kérjen bocsánatot Izraelt?l, mert szerinte a Csáhál által végrehajtott Öntött ólomhadm?velet „egyszer? válasz volt az ártatlan izraeli állampolgárokra kil?tt rakéták ezreire”, az izraeli hadsereg pedig „legerkölcösebb a világon”.

A belügyminiszter által izraeli látogatásra, vagyis valójában raportra hívott ENSZ-raport?r sietett is elfogadni az invitálást, kijelentve, hogy „boldogan megy”, és hogy „mindig szeretetet fog érezni Izrael Állam iránt”. Nyilván ez az érzés vezérelte akkor is, amikor megfogalmazta jelentését, amely feldühítette ugyan a cionistákat, mindazonáltal az anticionistákat sem elégtette ki maradéktalanul, akik szerint Goldstone nem volt képes túllépni a saját árnyékán és lényegében azonos platformra helyezte az áldozatot és hóhért.

Más kérdés, hogy az ENSZ Közgy?lése sem szavazta meg, miután a Palesztin Hatóság visszakozót fúj az izraeliek fenyegetésére.

Mindenesetre borítékolható, hogy a dél-afrikai bíró ezentúl szoros izraeli és cionista ellen?rzés alá kerül. „Messze még a megváltás Goldstone számára. Ennél többet kellene tennie ahhoz, hogy bocsánatot nyerjen”, mondta a Dél-Afrikai Cionista Szövetség (SAZF) f?nöke, Avrom Krengel, köntörfalazás nélkül azzal dicsekedve, hogy Goldstone mindenekel?tt a szervezetének és a dél-afrikai zsidóságnak köszönhet?en revidálta önmagát. Tény, hogy nem válogattak az eszközökben.

Noha a cionizmus bevallott szimpatizánsa, mégis kolosszális nyomást kellett elszenvednie a vizsgálat idején és még inkább a beszámoló közzététele után Izrael és különböz? cionista szervezetek részér?l. Ez utóbbiak egyenesen a „fajáruló zsidó” prototípusának állították be, aki megérdemli a törzsb?l való szám?zést, s?t a halált. Még a családját is megnyerték az ügyüknek, és elérték, hogy ne lehessen jelen az unokája bar-micvóján, amelyre tavaly került sor a johannesburgi zsinagógában.

Mindazt bizonyítja, hogy Izrael szokás szerint jobbra csak a megfélemlítés, a fenyegetés és a zsarolás eszközeivel képes rábírní másokat a kollaborálásra, és adott esetben az eltévelyg? zsidókkal sem bánik keszty?s kézzel: Goldstone mellett – a teljesség igénye nélkül – emlékezhetünk az izraeli atomfegyverkezést leleplez? Mordeháj Vanunu, a Moszad „piszkos akcióiról” beszámoló Victor Ostrovsky vagy a középkori zsidó rituális gyilkosságokról (utóbb megtagadott és forgalomból kivont) könyvet megjelentet? Ariel Toaff esetére.

Richard Goldstone-nak azonban nem csak az övével gy?lt meg a baja. Az által félmjelzett ENSZ-jelentés három másik készít?je és aláírója, Hina Dzsilani pakisztáni ügyvédn?, az emberi jogok szakért?je, Christine Chinkin, a London School of Economics jogászprofesszora és Desmond Travers, az észak-ír békefolyamat egykori felel?se ugyanis nyilvánosan elhatárolódott t?le a The Guardian brit napilapban közzétett (2011. április 14.) levelükben.

Közösen szerkesztett jelentésük minden szavát és minden sorát megvédve – nyilván udvariasságból – tartózkodnak ugyan attól, hogy ezt nyíltan ki is mondják, de lényegében mégis dezavualják testületük egykori elnökét.

„A tényfeltáró küldöttség jelentése a mandátumunk során történt eseményekre vonatkozó információ gondos, független és elfogulatlan megfontolása után készített megállapításokat, valamint a megbízhatóságuk és hitelességük alapos értékelését tartalmazza”, írják, ennek következtében „a jelentés felülvizsgálatára, s?t visszavonására irányuló felhívások, ahogyan a természetének és a céljának az elferdítésére irányuló próbálkozások is, semmibe veszik a palesztin és izraeli áldozatok jogát az igazság megismerésére”. Ugyanakkor

sajnálkozásuknak adnak hangot „a személyes támadások és a rendkívüli nyomás” miatt, amelynek munkájuk kezdete óta ki voltak téve.

„Ennek a kampánynak az volt a világos célja, hogy aláaknázza a jelentés és szerzői hitelességét”, hangsúlyozzák, hozzátéve: „Ha engedtünk volna a bárhonnán érkező nyomásnak, hogy enyhítsük megállapításainkat, súlyos igazságtalanságot követtünk volna el a gázai konfliktusban megölt ártatlan polgári személyek százaival szemben, a sebesültek ezreivel szemben és azon százezrekkel szemben, akiknek az életét továbbra is mélyen érinti a konfliktus és a blokád.”

A levelüket követő kommentárban a The Guardian annak az igencsak optimista vélekedésének ad hangot, hogy a jelentés formális visszavonására irányuló izraeli próbálkozások ezek után hiábavalónak tekinthetők. Mindez persze jól hangzik, csak éppen figyelmen kívül hagyja azt, hogy közzététele után másfél évvel a Goldstone-jelentést mindeddig nem követte semmiféle jogi eljárás a „nemzetközi közösség” (vagyis a nagyhatalmak, élükön az Egyesült Államokkal) részéről, és főleg nem veszi tekintetbe a „nem létez? lobbival” fantasztikus és távolról sem utópisztikus érdekérvényesítő képességét.

A Goldstone-jelentés további sorsa is ennek lesz egy újabb tesztje. Ha még egyáltalán szükséges...

Gazdag István, demokrata.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

Ajánló